

A Vigadó épülete

Rákospalotai Vigadó

1912. nyarán épült föl egy másik (Isd. Ipartestületi székház) reprezentatív épület Rákospalotán, mely a község kultúráját és szórakozását volt hivatva szolgálni: a Vigadó. Az építtető Feith Gábor helyi vállalkozó volt, aki rögtön bérbé is adta az épületet. Így számolt be az új műintézményről a Rákospalotai Hírlap:

Július 21. – „**Vigadó Rákospalotán.** Ha a rákospalotaiak bált vagy bárminemű mulatságot rendeztek, mindez ideig kénytelenek voltak Újpestre menni. Hát bíz ez elég furcsa állapot volt, de így volt, folyó hó 25-től fogva azonban másképp lesz. Jövő csütörtökön délután fog ugyanis megnyílni községünk volt piacterén az első rákospalotai vigadó. Középületekben nagyon szegény községünk városias jellegét nagyon emeli a vigadó igen díszes újonnan épített emeletes palotája, amely nagy hiányt fog pótolni Rákospalota elit közösségére nézve. Lesz benne remekül berendezett kávéház, kellemes vendéglő és otthonias szálloda. Hatalmas táncterme pedig amire igazán óriási nagy szükség volt Rákospalotán, igazi látványosság. A Vigadó bérlőjének, László Bélának egyénisége garancia arra nézve, hogy a vigadóban kellemesen fogja érezni magát a közönség. Lesznek finom ételek és italok, s ami szintén fő: előzékeny pontos kiszolgálás.”

Szeptember 22. – A Vigadó szeptember 20-i avatásáról így számolnak be: „...ennek a mozzanatnak (t.i. a Vigadó ünnepélyes avatásának) jelentőségét senki se vonhatja kétségbe, mert ilyen esemény egy község életében legfeljebb minden ötven esztendőben fordul elő egyszer, s mert ez az esemény akárhogy forogtunk is a dolgot, községünk közművelődésének kimagasló eseményét képezi. A Vigadónak ugyanis ugyanaz a szerepe, amelyet a közművelődésben a színház, a hangversenyépület, az olvasótermek stb. töltenek be. A Vigadó nem pusztán mulatóhely, hanem az a hely, ahol a társadalom tagjai időről időre találkoznak, hogy a közügyeket szélesebb körben megbeszéljék, hogy kongresszusok keretében akaratuakat kifejezésre juttassák, hogy felolvasásokban, hangversenyekben gyönyörködjenek, szóval ahol mindannak hódoljanak, ami a művelődésről tanúságot tesz, ami a műveltséget jellemzi. A Vigadó tehát egy társadalom szellemi életének megnyilvánulására rendelt hely, s mondhatnám hogy csak másodsorban szolgál a kedély formájának a mulatozásnak színhelyétül, bár ez utóbbi rendeltetéséről kaptá nevét.”